

DIEDERIK SAMSON

'In de opvoeding probeer ik de lijn van mijn ouders te volgen'

PvdA-partijleider Diederik Maarten Samsom (Groningen, 10 juli 1971) studeerde technische natuurkunde aan de Technische Universiteit Delft en was vervolgens enkele jaren actief als campagneleider en activist bij milieuorganisatie Greenpeace. In 2002 stapte hij voor de Partij van de Arbeid de politiek in. Aan de vooravond van de verkiezingen van de Provinciale Staten en het bestuur van de waterschappen op 18 maart hebben Samsom en zijn PvdA het zwaar: het lijkt wel of politici en media de laatste tijd meer dan ooit naar hem uithalen. Maar Samsom blijft vooralsnog fier overeind. En zijn ouders? Die staan volledig achter hem.

Volg je hart', dat hebben mijn ouders mij meegegeven. Ook toen ik de politiek inging. Ze zijn wel bezorgd geweest over die stap. Politiek is geen makkelijk vak. Mijn ouders zien dat ik redelijk goed met negatieve publiciteit en kritiek omga en dat ik me door ervaring staande houd. Maar als mijn ouders 'Diederik Samsom moet weg' in de krant zien staan of alle ophef rondom mijn scheiding anderhalf jaar geleden meemaken, dan raakt ze dat natuurlijk wel. Ik ben hun zoon. Als het te gek wordt, bellen ze even om te vragen of het nog wel gaat. In Den Haag hoort dit spel er een beetje bij. Het leven wordt harder. Om mijn werk hangt een permanente vorm van teleurstelling, omdat ik per definitie bezig ben met

zaken die nog niet gelukt zijn. Mijn ouders vinden dat ik dit werk moet doen zolang ik me er gelukkig bij voel. Dat standpunt hadden ze toen ik een jochie was en zwemkampioen wilde worden en nu steunen ze me ook. Werk proberen we bewust niet al te vaak onderwerp van gesprek te laten zijn, er is meer in het leven."

OLYMPISCH KAMPIOEN

"Je hart volgen is belangrijk, dat zeg ik ook tegen mijn kinderen Benthe en Fane. In de opvoeding probeer ik de lijn van mijn ouders te volgen. Zoals zij het hebben gedaan, doe ik het later nooit: dat heb ik geen minuut gedacht. Ik kom uit een typisch VPRO-gezin: maatschappelijk betrokken en alles verantwoord doen zonder tekort te komen. Mijn ouders gingen uit van één principe: tot je dertiende vertellen we wat wel en niet mag en daar moet je je aan houden, daarna is het je eigen verantwoordelijkheid. Spertijden golden als puber niet meer. Mijn

zussen Martine en Cornelia hebben daar vreselijk van geprofitteerd en kwamen geregeld diep in de nacht thuis. Als wedstrijdzwemmer zat ik aan een strak sportschema vast met als doel: olympisch kampioen worden. Die zwemcarrière is hopeloos mislukt door chronisch gebrek aan talent. Lang heb ik geprobeerd dat te compenseren met inzet. Tot mijn zestiende heb ik dit leven volgehouden. [lachend] Toen ik stopte met zwemmen, ben ik helemaal losgeslagen. Uitgaan heb ik ruimschoots ingehaald. In het weekend hadden we vaak een schare aan logés, bij de familie Samsom mocht immers 'alles'. Héél gezellig."

CO-ouderschap

"Mijn moeder hervatte haar werk als fysiotherapeute op het moment dat mijn jongste zus vier werd. Mijn vader was internist in het ziekenhuis in Leeuwarden. Hij had de praktijk van mijn opa overgenomen. Tussen de middag sjeesde mijn vader op de fiets naar huis om warm te eten. Toen ik zo oud was als mijn dochter nu en mijn vader mijn leeftijd had, was hij altijd druk. Daarin lijkt ik op hem. Verschil is dat mijn moeder de boel thuis grotendeels alleen opving. Tineke (de ex-vrouw van Diederik, red.) en ik zorgen samen dat alles reilt en zeilt: ik 's ochtends, zij 's avonds. Op maandag en vrijdag zijn de kinderen standaard bij mij en om het weekend. Na de scheiding ben ik bewust om de hoek gaan wonen. Iedere ochtend maak ik het ontbijt, omdat Tineke eerder naar haar werk moet. Fane breng ik 's ochtends naar school; Benthe, die een beperking heeft (Pachygyria, red.) wordt opgehaald. Ze zit op het speciaal onderwijs."

SAMEN BLIJVEN MOOI STREVEN

"Benthe zei onlangs dat er eigenlijk niet heel veel veranderd is thuis. De spanningen zijn weg en dat is fijn. Na een pittig debat nam ik een wolk van stress mee naar huis. Dat heeft zeker meegespeeld in het niet langer houdbaar houden van onze relatie. Mijn ouders stonden achter onze beslissing. Zij hebben pas hun 45-jarig huwelijk gevierd. Het leven loopt soms anders. Samen blijven geldt als een heilig ideaal en ook voor ons was dat het uitgangspunt. Een huwelijk dat niet doorgaat, is in zekere zin een vorm van falen. Maar de manier waarop wij met de scheiding omgaan, bepaalt méér dan de gebeurtenis zelf. Sinterklaas en sommige feestdagen vieren we samen, dat vinden we belangrijk voor de kinderen. Als co-ouder bied ik Benthe en Fane dezelfde veiligheid als voor de scheiding. Ik denk niet dat

ze daarin heel anders opgroeien als ik destijds in een ‘compleet’ gezin. Het gezinsleven is voor mij belangrijk. We wisten helemaal niet of op het op deze manier wél zou gaan, maar het pakt goed uit. Een nieuwe partner heb ik niet. ‘Geen tijd’ klinkt wat plat, je hebt altijd tijd voor iets dat belangrijk is, maar ik ervaar het niet als een gemis. Aan mijn kinderen heb ik een hoop lol.”

STUDEREN HOEFT NIET

“Benthe is nu dertien, maar door haar handicap loopt haar opvoeding niet helemaal hetzelfde zoals mijn ouders mij die gaven. Mijn dochter loopt een andere route. Lange tijd dachten we dat ze niet zou kunnen lopen. Dat probleem hield ons toen bezig, maar het is haar gelukt. Benthe is niet snel, maar bloedfanatiek en een enorme doorzetter. Nu speelt de vraag welke richting ze opgaat. Mijn ouders, opa, oma en zussen: we hebben allemaal gestudeerd. Mijn oma was een van de eerste meisjes die medicijnen ging studeren. Best vooruitstrevend in die tijd. Mijn ouders waren niet teleurgesteld dat ik die artsentraditie niet voortzette. Mijn oudste zus is huisarts geworden. Ik had mijn roeping: opkomen voor het milieu. Mijn kinderen hoeven niet te studeren als dat niet lukt. Ik heb daar nooit moeite mee gehad. Ik zou het geweldig vinden als Benthe vmbo-basis succesvol afrondt. Als ze dat kan, ben ik dolgelukkig. Fane lijkt een vwo-kindje, maar voor mijn beide kinderen geldt wat denk ik alle ouders hebben: je bent blij met vandaag en hebt altijd zorgen wat de toekomst brengt.”

EINDELOZE DISCUSSIES

“Tijdens het ontbijtritueel of avondeten bespreken we veel. De onderwerpen variëren van jongens, sport, ‘Freek in het wild’ tot aan de Islamitische Staat. Dat doet me aan vroeger denken. Aan tafel discussieerden we eindeloos en altijd eindigden we met de encyclopedie op tafel. Eén van ons

móest gelijk krijgen. Ik het meest; mijn vader deed nauwelijks voor mij onder. [lachend] Nee, de encyclopedie ligt bij ons niet op de eettafel. Gek, hoe gedreven mijn ouders ook konden discussiëren, tijdens het aanmoedigen van wedstrijden zat die felheid er niet in. Hé-le-maal niet juist. Ze vonden het leuk dat ik aan wedstrijdzwemmen deed, gingen mee, maar hadden niet dat fanatieke van sommige andere ouders. ‘Wie is die mevrouw achter die krant op de tribune’, hebben clubgenoten ook wel eens gevraagd. Dát was mijn moeder. Actievoeren was ook zo iets. Dat ik op de bres sprong voor het milieu vonden ze geweldig, maar zelf hadden ze niet zoveel met demonstraties enzo. Als zestienjarige schreef ik een sollicitatiebrief naar Greenpeace. Ik kon nog niets, maar wist dat ik natuurkunde ging studeren en dat ze mij hard nodig zouden hebben. ‘Te zijner tijd kunt u altijd nog eens solliciteren’, kreeg ik terug. Die zitten niet op mij te wachten, dacht ik. Acht jaar later probeerde ik het opnieuw en mocht

‘Een huwelijk dat niet doorgaat,
is in zekere zin een vorm van falen’

ik de volgende dag beginnen. Actievoeren zat er als puber al in: mijn middelbare schooltijd is geëindigd in een bezetting van de school die dreigde opgeheven te worden. Als student was ik voorzitter van de studentenvakbond en demonstreerde ik tegen de komst van de basisbeurs en OV-kaart. Mijn ouders worden een dagje ouder, maar ik ben niet overbezorgd. Ze redden zich goed. Samen met mijn zussen heb ik wel eens met het idee gestoeid om één groot huis in de stad te kopen. Mijn ouders op de onderste verdieping, wij de verdiepingen erboven. Dat plan zou nog steeds door kunnen gaan. Ik vind het een mooie gedachte.” ■

Vader/moeder

naam vader: Hans Samsom (75) • **getrouwd met:** Heleen Samsom-Schalenkamp (70) • **zoon:** Diederik (43) • **dochters:** Martine (44) en Cornelia (40) • **vader werkzaam geweest als:** internist • **moeder werkzaam geweest als:** fysiotherapeute

Zoon

naam: Diederik • **relatie:** single • **kinderen:** Benthe (13) en Fane (8) • **werkzaam als:** fractievoorzitter en politiek leider PvdA